

27. júla 2020

Žila z viery

Katarína navrhla, že vo voľnej maštali by mohli mať aj kravu a získali by mlieko. Takto dosiahla zlepšenie podmienok pre chudobných. Niekedy chovali aj dve až tri kravy. Katarína sa o ne starala popri službe starcom. O každej krave si viedla presné účty – za čo ju kúpila, za koľko ju predala a koľko dala mlieka. Vidno v tom jej dôkladnosť a vernosť. Prvú kravu kúpila za 480 frankov. Musela ju však dať liečiť, lebo jej ochorela. Predala ju za 260 frankov. Kúpila ďalšiu za 310 frankov. Krava číslo 2 dala 1247 litrov mlieka... O kravy sa starala preto, aby mohli starcom dávať mlieko, ktoré mali veľmi radi. Túto službu konala 17 rokov. Keďže stále šla do straty, drahšie kúpila a lacnejšie predala, sestra Dufés tento chov zakázala. Nariadila jej 31. kravu predať a už nekupovať žiadnu! Kataríne to bolo veľmi ľúto a veľmi ťažko sa s kravou lúčila, takže kupec mal dojem, že kupuje skutočný poklad. Takto Katarína jediný raz predala už starú kravu drahšie ako ju kúpila. Služba chudobným má rôzne formy. Láska a súcit dokáže byť vynaliezavá. Pre Katarínu služba chudobným spočívala v tom, že dobre varila, dobre prala a opravovala prádlo, bola dobrá vrátnička, všetko pre Pána Boha. Slúžila námahou svojich rúk a v pote svojej tváre. Slúžila starcom – aj telesne, aj duchovne celých 40 rokov. Bola neúnavná. Ak bol niektorý ťažko chorý, alebo zomierajúci zostala pri ňom aj celú noc. Na druhý deň slúžila ako zvyčajne. Sestry si všimli, že Katarína má rada nočné služby pri zomierajúcich. Vedela krásne spájať starosť o telo s modlitbou. Všetci, pri ktorých mala nočnú službu, našli duševný pokoj. Aj neveriaci sa zmierili s Pánom Bohom. Sestra Dufés povedala, že ani jeden z tých, pri ktorých mala službu sestra Katarína, nezomrel nezmiernený s Pánom Bohom.

„Sestra Katarína žila z viery, dosvedčuje sestra Cosmard v beatifikačnom procese. Kedykoľvek jej to len bolo možné, keď šla okolo kaplnky, odložila si bielu zásteru, vstúpila dnu a hlboko, úctivo sa poklonila pred svätostánkom. Potom sa vrúcne pozrela na sochu Panny Márie, kľakla si a o chvíľu vyšla s rozžiarenou tvárou. Vzala zásterku a pokračovala v práci. Bolo to veľmi dojímavé. Videla som ju viackrát vstúpiť do kaplnky so zaslzenými očami. Ale keď vychádzala, jej tvár už žiarila.“ Oporou jej činnosti bola viera. Cez deň v tichosti konala svoje povinnosti. Všetko čo robila, robila dobre a zodpovedne, udržiavala všetko v poriadku a čistote. Rozprávala málo a len to, čo bolo potrebné.

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“